

Pünkösdi ünnepi konceptus

Legátusi ajánlólevél

„*A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíves-ség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség*” (Gal 5,22)

Kedves Testvéreink!

Amikor beteljesedett a Szentlélek kitöltésének ígérete, Jeruzsálemben éppen az aratásért, az élet fenntartásához oly szükséges gyümölcsökért adott hálát a sok helyről összegyűlt embersereg. Ez nem csak valami véletlen egybeesés volt. Isten még ezzel is arra tanított, hogy a Szentlélek és gyümölcsei nélkül tulajdonképpen szegények vagyunk – lelki szegények. Ugyanis nem csak kenyérrel él az ember. Mert mit érnek a földi javak, ha nem az Ige tanítása szerint élünk velük? Ti magatok is látjátok, mennyi igazságtalanság és nyomor származott s származik ma is abból, hogy a munkát és annak gyümölcseit nem Isten akarata szerint osztják szét; s azt is tudjátok, hogy a földi javak értéktelenné vagy éppen civakodás tárgyává lesznek ott, ahol hiányoznak a Lélek oly nélkülözhetetlen és boldogító gyümölcsei: a szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíves-ség, jóság, hűség, szelídség és mértékletesség.

Jézus azt mondta magáról, hogy ő közénk vetett gabonamag, hogy aztán sok gyümölcs teremjen. Isten el is végezte a magvetést nagypénteken, húsvétkor kiharasztotta az új élet virágait, hogy mi legyünk végül Isten nagy aratásának jó gyümölcsei – Krisztus által. Pünkösöd tehát a Lélek gyümölcseinek ünnepe. Ezekért a gyümölcsökért nem nekünk kell feltörnünk a talajt, és nem nekünk kell öntöznünk, mert ezeket Isten, mint jó gazda, elvégzi a maga idejében. Csupán egyet kért tőlünk: ne szakadjunk le Jézus Krisztusról, az éltető szőlőtőkéről.

Manapság fokozottan kísért az a veszély, hogy ki-ki tetszése szerint keressen nagyobb eredményt, több gyümölcsöt ígérő lehetőségeket – elsősorban a maga számára. E szabadabbnak kikiáltott világban viszont, ahol a *mindent megpróbál-jatok* jelszóval buzdítanak mindenféle újra, nem a Lélek gyümölcseit teszik kívánatossá; s félős, hogy sokan inkább csak a földi tőkére áhítoznak, nem pedig az igazi életet és gyümölcsöket biztosító *szőlőtökére*, Krisztusra. A kenyér, a jobb lét nem kezesség az életre, a közösségre, a megmaradásra. Mutatja ezt a jóléte ellenére egyre több komoly gonddal küszködő nyugati társadalom. A jobb lét csak ideig-óráig és csupán felületesen nyugtat meg. Előbb-utóbb rádöbbenünk, hogy életünk és közösségeink megmaradása mindenekelőtt a Lélek gyümölcsei által lehetséges. Ezért senki meg ne csaljon benneteket valami új és tetszetős tanítással! Kérjétek buzgón: Taníts Atyánk hűségesnek lenni megtartó Krisztusunkhoz, és növeld, sokasítsd bennünk Szentlelked ajándékait!

Kedves testvéreink! Intézetünk fenntartásáért hozott áldozataitokra és a legátusoknak adott támogatásaitokra úgy tekintünk, mint amelyek szívességeiteknek és hűségeteknek, tehát a Lélek gyümölcseinek látható jelei. Ezek nélkül lehetetlen volna teológiánk fenntartása és az igehirdetői szolgálatra való felkészítés. Hálás szívvel köszönjük adományaitokat!

Áldozatos szeretetetekért és hűségetekért hálát adva kívánunk nektek áldott pünkösdünnepet.

Kolozsvárt, 2002. pünkösdjén.

A Teológiai Intézet tanári karának nevében:
Adorjáni Zoltán
lelkinevelő tanár

A Lélek ünnepén
A Lelket lesem én.
A Lelket, amely több, mint költemény,
A Lelket, amely sosem volt enyém.
A Lelket, amely sosem lesz enyém.
A Lélek ünnepén
Szomorúan zendül egyetlen igém:
„Hogyan születhetik újjá, aki vén?”

Reményik Sándor: Pünkösdünnepi szomorúság

Érezve, hogy Isten nemsokára magához szólítja, Reményik Nagy András teológiai tanárt hívta beszélgetésre. Elmondta, hogy egész életében nagyon szeretett volna hinni, de úgy érzi, hogy nem talált Istenre. Nagy András azt válaszolta, hogy ez a hinni akarás – istenkeresés, sőt már hit is, s felelet arra, hogy Isten megkereste és megtalálta az ő gyermekét.